

Havnardreingir vunnu heili 5-1 í Keflavík á íslandsferð í 1962. Fremra rað: Hugin Samuelsen, Páll Kúrberg, Carl Persson, Jógvan Arge, Sverri Jacobsen, Jóannes Samuelsen, Baldvin Baldvinsson, Regin Ártung, Kári Helmsdal, Hartmann Joensen, Knút Thorsvig og Jóannes Samuelsen

Eitt 50 ára minni:

Íslandsferðin við dreingjaliðnum

Jógvan Arge

Í summar vóru fimmti ár síðani dreingjaliðið hjá HB sum fyrsta føroyska ungdomslið í fót bólti var uttanlands og royndi seg.

Hetta var ein forkunnug og drúgv ferð til Íslands í august 1962 hjá 16 vónríkum dreingjum, sum spældu á dreingjaliðnum í Havn. Vit vóru 14 úr HB og høvdu lænt tveir B36arar at styrkja okkum við.

Sjálvur var eg yngsti maður í ferðini og John Eysturoy næst-yngstur. Í eldra endanum vóru Sverri Jacobsen, Baldvin Baldvinsson og Knút Thorsvig. Sjálvur var eg akkurát fylltur 15 og komin á dreingjaliðið hetta sama summarið.

Hinir høvdu allir spælt eitt, tvey ella trí ár frammanundan, og fleiri høvdu verið føroyameistarar í dreingjadeildini í 1961 við HB, so vónirnar til liðið vóru góðar.

Samarbeiði við Víking

HB hevði gjøgnum fimmtiárin havt samarbeiði við felagið Víking í Reykjavík, ið hevur somu reyðu/svørtu búnar sum HB. Hugsi mær, at okkara ferð var spottin úr hug-

inum hjá bæði Víkingi og HB at lata teir ungu sleppa at at royna seg á útivølli.

Fyrsti fót bóltsdystur, sum íslenskt lið yvirhøvur spældi uttan fyri egnar landoddar, var í Føroyum í 1930. Teirra sigur á føroyska landsliðnum í Gundadali ólavsøkudag 1930 er væl og virðiliga skrásettur í íslensku ítróttasøguni.

Í 1952 hevði HB boðið Víkingi til Føroya. Tá vunnu íslendingarnir. Í 1954 spældi eitt lið úr HB og B36 móti Víkingi í Reykjavík. Havnarliðið vann.

Formaður í Víkingi frá 1948 til 1953 var Haukur Eyjolfsson. Í 1959 var hann ferðaleiðari hjá hondbóltsgentum úr Víkingi, tá tær vitjaðu í Føroyum.

Haukur var aftur í nevndini í Víkingi í 1962, og hann var maðurin, sum okkara ferðaleiðari í Íslandi, tann vinsæli KFUM-skrivarin Jóhannes Álvhegg, hevði mest við at gera. Haldi hann át heima hjá Hauki og alt, sum Álvhegg skuldi orðna, varð gjørt gjøgnum Hauk.

Vitjan úr Íslandi

Summarið 1962 var hendingaríkt.

Vit vandu sum ongantið áður. Stundum hvønn einasta dag. Havi neyvan verið betri fyri enn tað sama. Vit skuldu ikki bert til Íslands at spæla í trýggjar vikur í august, men finga eisini vitjan av dreingjaliði Víkingis í eina viku miðskeiðis í juli. Teir búðu privat hjá okkum spælarum.

Hátíðardámur var í Gundadali til hesar dystirnar. Gott sumarveður, væl ruddaður og kálkaður grúsvøllur, øll fløgg uppi og nógvir spentir áskoðarar at vita, hvussu dreingirnir fóru at standa seg móti útlenskum liði.

Ikki minni eggjandi varð alt hetta av, at vit púra óvantað finga nýggjar reyðar troyggjur og nýggjar stríputar hosur til okkara búna. Tá á døgum var tað óhoyrt at fáa ítróttaklæðir. Gevarin var ónevndur, søgdu teir, men onkur helt fyri, at Hans á Lag hjá Essabamundi hava ein stóran fingur við í spælinum.

Vanligt var tá, at menn og dreingir hjálptust við at arva troyggjur, sum vóru blivnar ov smáar hjá øðrum, ella frá monnum, sum vóru givnir. Vinstri halfurin á 1. liði og stundum landsliðnum Marius Johan Jensen

lat mær tíðliga sína reyðu/svørtu dreingjaliðstroyggju.

Tá var eg stoltur. Tað var min einasta ordiliga HB-troyggja.

Stórsigrar í Gundadali

Víkingur spældi trýggjar dystir í Føroyum. Tann fyrsti var móti HB. Vit vunnu 4-0. Spældu sum einglar, og fagnaðurin var stórur. Annar dysturin var móti B36. Víkingur vann 1-0 við máli, sum tann ágrýtni miðframherjin við einum armi, Jóhannes Tryggvason, nevndur Dengsi, skoraði. Møguliga var tað við brotssparki.

Seinasti dysturin var móti býliðnum, har HB átti meginpartin av manningini. Í døgurðatímanum hendan dagin kom formaðurin í HB Harry Lava út á Bacalao at geva mær boð um, at eg skuldi spæla vinstri vongur á býliðnum. Tað hevði eg ikki droymt um, men tók tað sjálvandi sum eitt kompliment. Vit vunnu 4-1.

Innivist í skúla

Í Føroyum máttu dreingir ikki spæla í fót bóltssstyvlum, bara løriftsskóm. Í Íslandi kundu vit spæla í fót bóltssstyvlum. Summir okkara

útvegaðu fót bóltssstyvlar í okkara stódd úr Danmark, aðrir læntu frá teimum vaksnu.

Eg fekk ein danskan skúladrong, sum búði hjá okkum samstundis, sum íslendingarnir vóru her, at keypa mær einar nýtiðar Puma-styvlar í Keyppannahavn. Páll Kúrberg lænti styvlar frá tí legendariska snurritoppinum Venna Mortensen. Tað riggaði væl. Páll fluktaði besta málið á ferðini við teimum.

Til Íslands varð farið við ferðamannaskipinum "Heklu" dagin eftir ólavsøku í somu ferð, sum landsliðið fyrstu ferð fór til Íslands at spæla á Laugardalsvøllinum. Vit svóvu hultur til hultur har frammi á triðja klassa á eini stórari madrassu, sum fylti alt lastarúmið. Lastin var full av krabbagággum. Ein teirra var Busch prestur í Klaksvík.

Í Reykjavík finga vit innivist í kjallaranum í Hæðagarðaskúlanum, sum var beint við vøllin hjá Víkingi við Bústaðahverfi. Morgunmat ótu vit í felagshúsinum, sum var í grannalagnum, og haðani var stutt til døgurða heima hjá íslensku spælarunum. Mín vertur og javnaldur æt Jón Ísaksson. Hann var høgri bakkur og eg vinstri vongur, so